

Rodící se hrozba, svazek II.

napsal Lathenil ze Sluneční tvrže

Následující řádky zachycují vyprávění Lathenila ze Sluneční tvrže, altmerského uprchlíka z Letních ostrovů, který přišel do Cyrodiiu v prvních letech čtvrtého věku. Lathenil tvrdil, že neutekl z Letních ostrovů v důsledku vpádu Zapomnění. Podle jeho vlastních slov "utekl před stínem Thalmoru, který postupně zakrýval jeho milovanou vlast".

Velice mírně řečeno, Lathenil byl svou osobností. Některá z obvinění, která vyslovil na adresu Thalmoru, hraničí s šílenstvím. To může být důvodem, proč nikdo nehleděl jeho vášnivých varování a plamenné kritiky Thalmoru a Aldmerského spolku, historie mu však alespoň částečně dala za pravdu.

Praxis Erratuim, císařský historik

Co se stalo po pádu věže Křišťálu, který byl zákonem, mi připadalo jako nekončící sen. Bylo to, jako by se moje mysl prostě... zastavila. Všechnu kontrolu převzaly instinkty. Každá moje myšlenka byla utopena v černé propasti zoufalství. Čas ztratil všechn smysl. Do dnešního dne nevím, jak dlouho jsem byl v tom stavu. Nakonec ke mně však pronikla jasná myšlenka: daedrická horda byla pryč! Zmizela stejně náhle, jako se objevila.

Než moje otupělá mysl dokázala pochopit zmatek, který pohltil moje milované Letní ostrovy, než jsem dokázal vyslovit otázku "jak?", byli tady a naše uši byly plné jejich jedovatých a sladkých lží: Thalmor přišel. To oni nás zachránili, tvrdili, díky složité a důmyslné magii. Altmeři byli zachráněni před vyhubením pouze díky jejich úsilí, jejich obětím.

Ach, jak jsme jen byli hloupi. Tak zoufale jsme chtěli někomu děkovat za ukončení našeho utrpení, že jsme zahrnuli vděčností prvního, kdo se o ni přihlásil. A díky této jednoduché vděčnosti jsme umožnili, aby ohavná hniloba zachvátila naši domovinu, aby otrávil naši kdysi vznešenou a proslulou civilizaci.

Uplynuly celé měsíce, než jsem začal mít podezření, že jsme udělali chybu. Chvillemi mě soužily návaly znepokojení, ale jednotlivě nebylo těžké je ignorovat a odsunout stranou. Vyhnanství velkého mudrce a čaroděje Rynandora Odvážného však představovalo pochybnost, kterou jsem už nedokázal ignorovat. Rynandor byl totiž jeden z těch několika, kteří přežili pád Křišťálové věže. Na vlastní oči jsem viděl ukázkou jeho hrdinství a odvahy. To díky jeho vedení a magii zaplatily daedry tak vysokou cenu za zničení Křišťálové věže.

Členové Thalmoru jej očernili, když měl tu drzost veřejně pochybovat o jejich úloze při ukončení vpádu Zapomnění na Letních ostrovech. Rynandor udělal tu chybu, že ignoroval veřejné mínění a místo toho se spoléhal na logiku a fakta. Vychytralost Thalmoru však spočívala v tom, že nedovolil, aby mu stálo v cestě něco tak banálního, jako je pravda. Hned, jak se jeho členům povedlo jen trochu nachýlit veřejné mínění proti Rynandorovi, uvěznil jej a zvýšili svoje úsilí o pošpinění jeho pověsti. Rynandor se nemohl proti útokům Thalmoru nijak bránit a byl brzy veřejně odsouzen a vyhnán.